

În fața machetei Uzinei de utilaj chimic din Rm. Vilcea

„ANALE DE ISTORIE”

„ANALE DE ISTORIE” — revistă a Institutului de studii istorice și social-politice, de la C.C. al P.C.R. — își subliniază individualitatea în peisajul publicistic prin reflectarea unor domenii de interes fundamental ale istoriografiei din țara noastră: istoria mișcărilor muncitorești, de la începuturi și până în zilele noastre, istoria Partidului Comunist Român, momente esențiale — social-economice, politice, culturale — din istoria modernă și contemporană a patriei, teme de actualitate din sfera filozofiei istoriei și metodologiei cercetării istorice, probleme privind mișcarea muncitorească și comunistă internațională, fătura și dezvoltarea regimurilor socialiste, mișcările democratice și progresiste, mișcările de eliberare națională.

Prima număr pe acest an al „ANALELOR DE ISTORIE” i-lustrază pregnant consecvența preocupărilor sale — specifică de altfel întregii activități a revistei de-a lungul celor 15 ani de existență — creșterea calității și conținutului și nivelului științific — publicistic al materialelor, lărgirea ariei lor tematice.

Aron Petric relevă, sub titlul: *6 Martie — eveniment memorabil în istoria poporului român*, evenimentele din 6 martie 1944, semnificative și a fiiciale multiple ale luptei maselor populare, organizate și conduse de partidul comunist, pentru instaurarea guvernului democratic. Acest moment — scrie A. Petric — a determinat intrarea procesului revoluționar într-o nouă fază, în care clasa muncitoare și aliații săi au putut folosi puterea de stat în scopul lărgirii cuceririlor revoluționare, al zdrobirii depline a reacțiunii, al desăvârșirii transformărilor economice și social-politice cu caracter burghez-democratic, în vederea trecerii la etapa democratică a revoluției la etapa socialistă.

Augustin Deac desprinde, în principalele sale coordonate, concepția istorică a lui Lucrățiu Pătrășcanu, luind ca punct de reper în primul rând lucrarea: *Un veac de frământări sociale*.

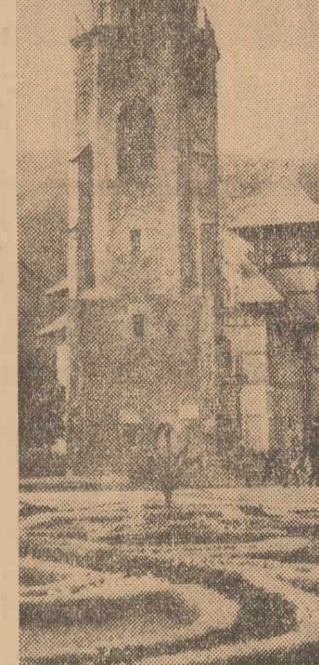
Studiul: *60 de ani de la reconstituirea P.S.D.R.*, elaborat de Ion Mălina și Constantin Căzăneanu, analizează câteva principii de bază ale activității partidului, reconstituit în 1910, așa cum s-au reflectat în dezvoltările și în hotărârile congresuale. Documentele adoptate la congresele P.S.D.R. — a-tată autorii — reprezintă o contribuție de mare interes la dezvoltarea strategiei și tacticii partidului proletariului. În istoria mișcărilor noastre muncitorești, aceste congrese au însemnat o tribună de confruntare ideologică și politică; ele au consolidat structura organizatorică a partidului, i-au dat un program de acțiune, permițându-i, prin aceasta, să străbată vicisitudinile.

Cercetarea bibliografică: *Lucrările lui V. I. Lenin în România*, prima de acest gen în țara noastră, inițiată de revista „ANALE DE ISTORIE” (autorii: *Milica Mădoșanu, Veronica Kilian, Nicolae Rău*), realizează, pe baza unor criterii riguroase, o oglindă a activității de traducere și de editare în limba română și în limbile naționalităților conlocuitoare din țara noastră a vastelor opere a lui V. I. Lenin în perioada de la începutul secolului al XX-lea și până în zilele noastre.

Revista mai inserează un articol al istoricului polonez Marian Ziorniak, despre evoluția și realizările istoriografiei poloneze în ultimul secol de veac și bibliografia „ANALELOR DE ISTORIE”, care înregistrează exhaustiv materialele cuprinse în paginile publicației de-a lungul celor 15 ani de apariție sistematică. Bibliografia relevă roadele unei activități și constituie un instrument util de lucru la îndemina cercetătorilor.

Prin reușitele sale marcate, primul număr din acest an al „ANALELOR DE ISTORIE” se recomandă, în întregul său, intereselor de studiu ale cercetătorilor istorici și, în genere, ale specialiștilor din domeniul științelor sociale, profesorilor de istorie, studenților, cursanților și propagandiștilor de la învățământul de partid și, deopotrivă, lectorilor de bază ale cititorilor, care se pasionează de istorie.

R. NICOLAE

Turnul lui Ștefan cel Mare din Piatra Neamț

POSTA REDACȚIEI

ELENA TURCU, București cere lămuriri în legătură cu conținutul din numărul din 11 februarie 1966 în care se vorbește despre un transfer perfectat între două unități.

RĂSPUNS: Transferările în care nu a intervenit o cerere de salarizare, ele făcându-se în urma înțelegerii intervenite între unități, sunt considerate transferări în interes de serviciu, care asigură continuitatea în vederea acordării sporului de salariu.

RADU A. PIRVULESCU, Mereni de Jos, Teleorman, cere precizări în legătură cu condițiile de admitere într-o școală de moșe.

RĂSPUNS: La școala de moșe se primesc absolvenți ale școlii generale, având 18 ani împliniți. Durata școlării este de doi ani, timp în care elevul primește bursă. Școala profesională de moșe și școala funcționară în cadrul școlii tehnice sanitare din București, însă la Alexandria funcționează o clasă de moșe și una de surori, care depind direct de Direcția sanitară a județului Teleorman. Relații despre data susținerii examenului de admitere, puteți primi la școala tehnică sanitară București — str. Pitar Moș 15, sector I, București.

TELEVIZIUNE

17: Teleșcoala; 17:20: Radio-comunicații; 17:40: Chintărea gazului metan; 18: Luna copilului; Familia năzdrăvnică; 18:25: Actualitatea economică; 18:35: Muzică populară; 18:45: Cointăreaș și răspundere. Răspunderea este specializată în legătură cu treptele și gradurile de salarizare; 19: Jurnalul de seară; 19:20: Reflector; 19:30: Mai avem o întrebare? Emisiune de cultură științifică: *Somnul și visele*; 20:45: Film artistic: „Procesul din Nürnberg”; 21:25: Teatru: *Termoză moșie*; 22:15: Teatru: *Teatru de noapte*; 22:30: Cadran emisiune de actualitate internațională.

TEATRE

Lilacul: Opera Română (16 48 20), ora 19:30; Singe vienez: Teatrul de Operă (14 80 11), ora 19:30; Coana Chitrita: Teatrul Național „I. L. Caragiale”, sala Comedia (14 71 71), ora 19:30; Al patrulea anont: Teatrul Național „I. L. Caragiale”, sala Studio (15 15 33), ora 19:30; Ucișă rădăcină: Teatrul (11) de comedie (16 64 60), ora 20; Neputul lui Rameau: Teatrul; Lucia Sturdza Bulandra, sala din bd. Ștefan cel Mare (14 80 60), ora 20; Puricele în ureche: Teatrul; Lucia Sturdza Bulandra, sala Studio (12 44 16), ora 20; Primarul lui și iubita sa: Teatrul Mic (15 68 88), ora 20; Gemenii: Teatrul Giulești (18 04 85), ora 19:30; La cloșca de potroace: Teatrul Giulești (18 04 85), ora 19:30; Al patrulea anont: Teatrul Național „I. L. Caragiale”, sala Studio (15 15 33), ora 19:30; Ucișă rădăcină: Teatrul (11) de comedie (16 64 60), ora 20; Neputul lui Rameau: Teatrul; Lucia Sturdza Bulandra, sala din bd. Ștefan cel Mare (14 80 60), ora 20; Puricele în ureche: Teatrul; Lucia Sturdza Bulandra, sala Studio (12 44 16), ora 20.

CINEMATOGRAFE

Moli Plauders: Patria (16 80 25), orele 9 — 12 — 18 — 21; Doi băieți pentru o moarte: Republica (11 03 72), orele 9:30 — 11:45 — 14 — 16:15 — 18:45 — 21; Adio Texas: Luceafărul (15 87 67), orele 9 — 11:15 — 13:30 — 16 — 18:30; 21: București (15 61 54), orele 9 — 11:15 — 13:30 — 16:30 — 18:45 — 21; Războiul (14 71 71), orele 9 — 11:15 — 13:30 — 16 — 18:30; Te iubesc, te iubesc: Capitolul (16 28 17), orele 9:30 — 11:45 — 14 — 16:15 — 18:45; Făcși și ogari: orele 20:15; Mireasa era în negru: Festival (15 63 84), orele 8:30 — 11 — 13:30 — 16 — 18:30; Explozie în munți: Victoria (16 28 78), orele 8:30 — 10:45 — 13 — 15:30 — 18 — 20:30; Excelsior (18 10 88), orele 9 — 11 — 13:30 — 16 — 18:15 — 20:30; Ghici cine vine la cină: Central (14 22 24), orele 8:45 — 11 — 13:15 — 15:45 — 18:15 — 20:45; Grivița (17 08 58), orele 9:30 — 11:45 — 15:45 — 18:15 — 20:30; Plămura (23 07 40), orele 9 — 11:15 — 16 — 18:15 — 20:30; Simpatul domn R: Lumina (16 23 33), orele 9:30 — 16 în continuare; 18:30 — 20:45; Tomis (21 49 46), orele 9:30 — 15:30 în continuare; 18 — 20:15; Femeia îndărătnică: Dolina (16 33 38), orele 11:30 — 13:45 — 16 — 20:45.

ALEXANDRU IOAN CUZA ÎN ISTORIA NOASTRĂ

Matei Ionescu

Hotărârea U.N.E.S.C.O. de a comemora, în acest an, împlinirea unui veac și jumătate de la nașterea lui Alexandru Ioan Cuza, reduce în memoria opiniei publice de la noi și internațională o figură prestigioasă a istoriei românești, — figură care, peste o mie de ani în urmă, își făcea apariția pe scena politicii europene.

Cariera politică a lui Alexandru Ioan Cuza — de la 1848 și până în noaptea de tristă amintire a lui 11 februarie 1866 — este prin ea însăși o expresie a drumului specific și neîndoielnic spinos, pe care, poporul român a trebuit să-l parcurgă în epoca zămislirii statului său național. Cuza a fost un om al anului 1848 — e drept nu dintre cei mai radicali — care a primit, de circumstanță, o coroană pe care n-o visase și n-o revinse nicicând, în care a folosit-o nu în scopul, în stilul clasic al monarhilor constituționali, ci pentru a patrona și chiar iniția principalele lovituri de feudalismului românesc și pentru a îndrepta, pe calea către puterea suzerană, Cariera lui Cuza este, în felul ei, o expresie elocventă și o parte a tradiției diplomației românești, o imagine concludentă a ingenuității poporului român, o parte a istoriei noastre, un punct de plecare pentru urmasii, un punct de plecare pentru politica-diplomatică în general.

O patrie sfârșită, ocupată, dincoace și dincolo de Carpați, de armatele a trei mări împărțite, și în care singurii beneficiari ai revoluției erau o mână de bătători, boagi, excludând bucuriile și și-au salvat privilegiile și primii cu slugăriea slujbe, bani și onoruri de la străini. Așa arătau țările românești a doua zi după 1848. Adversarii noștri erau o națiune, la zindru-se pe puterea lor copleșitoare, neocotăre în însă nu numai imperativul luptei de eliberare socială și națională inscripse pe drapelele anului 1848, ci și pe cele ridicate de acei stindardați și care, în marea lor majoritate, fuseseră siliți să ia calea exilului. Or, această emigrație pașoptistă și în general generația pașoptistă din epoca post-revoluționară, a înfățișat o operă ale cărei porțiuni, înțelț chiar și astăzi, muncă ei neîntreruptă, tace, cotidiană, publică sau conspirativă, politică, diplomatică, economică, publicistică, rămâne în amănuntul ei obiect de studiu pentru istoricii noștri. Această generație a apărut în mod strălucit intereselor poporului român în condițiile internaționale complicate din anii 1850, 1853—1856; a contribuit în mod hotărâtor ca problema principala să devină o problemă internațională de prim rang a politicii europene; conținea în opera de clădire a statului român modern, parlamentare; sefi de state, cancelarii diplomatice, guverne, cercuri de afaceri, oameni de cultură, pățuri progresiste, opozanți ai publicității străine, au neutralizat prin eschive inteligente sau — când era necesar — prin luptă frontală, tendințele adverse; și, cu deosebire, a format mai apoi o școală care a început zidirea țării noi atunci când România i-a venit, după expresia lui Băilescu, „rîndul pe lume”. Exponent, militant de seamă din această echipă de ziditori, a fost și Alexandru Ioan Cuza. Rolul lui în istoria României a început la 1848 și, ceea ce e mai important, opera pe care el a lăsat-o posterității poartă amprenta anului 1848; el a împlinit — atât ciț i-au îngăduit-o puterile și limitele proprii, condițiile interne și internaționale — aspirațiile fundamentale inscripse în programele pașoptiste. Le-a împlinit însă într-o epocă în care, dacă

exceptăm epopeea garibalidiană din „Mezzogiorno” și în Polonia, revoluția europeană era în reflux aproape generalizat și cînd ea se reducea mai mult la conspirații. Atunci, în seara de 24 ianuarie, cînd, în dangăte de clopote și la lumina torțelor, s-a născut România modernă și cînd Cuza a devenit Domnul Unității, calea revoluționară de înfăptuire a revendicărilor pașoptiste era, pe plan european, de neîndeplinit sau, în orice caz, plină de riscuri extrem de grave. Acțiunea masei avusesse rolul hotărâtor în actul de la 24 ianuarie, iar între mase și oamenii anului 1848 — deveniți „partida națională” — fusese o înțelegere mai mult sau mai puțin tacită pentru a pune Europa, sau mai bine zis Turcia și Austria, în fața faptului împlinit. Dar forma de stat republiciană — preconizată în formule slab camuflată la 1848 — precum și înălțarea pe cale revoluționară de jos a revoluției pașoptiste — înscrisă în programul pașoptist — nu mai erau posibile în conjunctura sud-est europeană a anilor '60.

În aceste împrejurări istorice, atât de mult diferite de cele din 1848, colonelul Alexandru Ioan Cuza a fost, în primul rând, un emigrant pașoptist, șef de guvern, și gospodar al Galațiilor și Covurluiului în epoca post-revoluționară, personaj principal în demascarea falsurilor lui Vogoride în perioada divanurilor ad-hoc, luptător activ, sincer, dezinteresat pentru Unitate, a primit coroana ce reunea stelele înfrățite ale Mușatinilor și Basarabilor și a intruchipat în persoana lui simbolul primului început al unității statale românești. Acest început — reumat decădant — din considerente tactice, lesne de înțeles, numai la Unirea Moldovei cu Tara Românească și numai în persoana lui Cuza — a fost un pas pe calea înfăptuirii unității statale. Importanța acestui act a fost deindată sesizată peste Munți, unde numele și chipul celui ales la București — „Badea Ion”, cum îi ziceau transilvănenii — a devenit sfînt și s-a așezat la temelie în România. Cuza nu a intrat în conflict cu cei care depuseseră în acest mod și cu capitalul cămătăresc și trăgea existența parazitărilor din supraviețuirea fostelor clase privilegiate — dar și cu o parte a burgheziei. Deși instituțiile create în timpul domniei sale, mai cu seamă în timpul istoriei, au fost și rămân în prezent, celei guvernării a lui Kogălniceanu din octombrie 1863 pînă în ianuarie 1865 — erau menite să promoveze interesele burgheziei — totuși construcția noului stat român modern a cerut mijloace financiare imense, care nu puteau fi ușor obținute atîta timp cît moșierimea, clerul înalt, majoritatea supușilor străini aparți de jurisdicția consulară — se sustrăgeau sistematic de la plata impozitelor.

De aceea, atunci cînd s-a făcut o apreciere asupra domniei lui Alexandru Ioan Cuza, trebuie avute în vedere greutatea uriașă, aproape insurmontabilă, pe care el și guvernarea sa le-au avut de brîul pe plan intern, financiar și financiar, în epoca în care procesul modernizării statului și instituțiilor, reclama fonduri sporite. Din acest punct de vedere acuzațiile aduse lui Cuza, după detronare, că ar fi creat și favorizat deficiențele financiare și presiunile economice și financiare, sunt înlocuite și evident, nefondate. În toate țările, transformările profunde în bază și suprastructură, în epoca trecerii de la feudalism la capitalism, s-au făcut cu grele sacrificii, cu mari dificultăți financiare. Nicolae Romanescu nu face excepție de la această regulă. Sacrificiile principale financiare — fiscale pentru clădirea statului român modern le-au făcut însă țărănii mici producători din orase, din orașele mici, din orașele mici, adică tocmai acele clase populare la care conspiratorii de la 11 februarie NU au îndrăznit să facă apel public.

Dincolo de momentele dramatice în care a venit pe lume România modernă, dincolo de pasiunea și fanatismul partizan care a căutat timp de aproape un secol să justifice actul de la 11 februarie și mai ales maniera lui de realizare, românii au păstrat lui Alexandru Ioan I a minime neambră pentru faptele lui neuitate. Cu om, le-a rămas în amintire figura chipese, firea lui francă, dezinteresată, fondul lui cinstit — în jurul cărui s-a născut o întreagă literatură țesându-se un bine meritat și dator de viață nimb romantic.

Ca om de stat și ca român, el amintea totuși vitoarea anului 1848, actul eliberării călășilor, și mai cu seamă, seara aceea memorabilă a lui ianuarie 1859, cînd s-a ridicat cea dintîi piatră de hotar dintre păminturile românești.

La 30 mai 1873, la Ruginoasa, Mihail Kogălniceanu a rostit ultimul cuvînt de rămas bun celui ce închisese ochii în exil, departe de pămintul țării. El a spus atunci: „Aici, în fața unui mormînt deschis, în fața acestei figuri care va fi pururea glorioasă, nu ne este permis să facem polemici, dar sîntem datori să spunem că nu greșilește lui Lău răsturnat, ci faptele lui cele mari. Și cît va avea țara aceasta o istorie, cea mai frumoasă pagină a ei va fi aceea a lui Alexandru Ioan I”.

CRONICĂ TEATRALĂ

Teatrul de stat din Ploiești

„TRAGEDIA SPANIOLĂ” de Thomas Kyd

În 1594, la 36 de ani, Thomas Kyd este internat și dispăre. Cu doi ani mai înainte murise, în tr-cumplită mizerie, Robert Greene; iar numai cu un an în urmă, prietenul lui Kyd, răzvrătitul Christopher Marlowe, fusese asasinat. Sînt numai trei destine, poate cele mai semnificative, din ultimotarea pleiadă a dramaturgilor elizabetani în mijlocul cărora a strălucit W. Shakespeare. Lumea în care au trăit, o lume de cruzimi și violențe, înregistra apăsul idealurilor umaniste; omul nu mai era considerat o ființă armonioasă ci un amalgam de instincte rele, primare, împotriva cărora nu se poate lupta; încercarea de a supune răul (fie interior, fie al societății sale) îi conferă individului nobetea acțiunii, a lucidității, dar nu îl salvează de la inevitabilul eșec.

La Kyd, în singura piesă ce-i poate fi atribuită cert („Tragedia spaniolă”), răul fi semnificativă absența dreptății. Și intrădevăr, în universul descris forța și bunul-plac domnesc, iar autoritatea morală, ce le-ar putea pedepsi și înfrina, lipsește; căci, dacă grația divină nu mai poate fi invocată (neîndîr recunoscută tocmai prin revolta față de haosul pe care l-a creat), cu atît mai puțin se poate face apel la regi — și ei, oameni impulsivi, devorați de patimi, prizonieri ai jocurilor sorții, urmărind o singură himeră: puterea. Astfel, pentru Hieronimo sau Bellimperia (aceasta, de două ori nedreptățită), nu rămîne decît o cale: răzbușunarea. În fapt, răul va prolifera. De aici, lungul șir de crime la care asistăm și care va culmina în scena finală (unde nu mai puțin de cinci personaje devin cadavre); pe drept cuvînt, s-a spus că „Tragedia spaniolă” inaugurează tragedia patetică de „singe și tunet” („blood and thunder play”). Dar piesa depășește această etichetă, fiind, în primul rînd, o dramă a justiției, a nevoii de ordine și dreptate. Și se împlinșă cî „spectatorul contemporan vede ceva mai mult decît o îngîrădmîre caricaturală și grotescă de grozăvii singeroase și inutile” (Ivan

Kott, despre piesele istorice ale lui Shakespeare).

Reprezentată pentru prima oară la noi, la Teatrul din Ploiești, „Tragedia spaniolă” se dovedește — în punerea în scenă semnată de Zoe Stancu-Anghel — o piesă cu multiple sonorități contemporane. Dimensiunile ei secrete — despre care am vorbit — au fost bine înținute și frumos relevate în spectacol. Acțiunea s-a desfășurat rapid, fără întreruperi, am spune „cinematografic”, dar din păcate — cu o oarecare monotonicitate — un crez care le ei de sovietății, un crez care le a ferit de excesul naturalistic în egală măsură ca și de abstractul mecanic. Anghelută este un număr ceea ce jubeste, deci cu un parti-pris sentimental care-l îndepărtează de considerarea motivului ca pretext simplu de exerciții picturale. Octavian Anghelută prezintă (în expoziția deschisă la galeria Onești) un univers familiar, cu indicații atît de biografice intimă cît de una artistică. Pictorul prețuiește caștile calme de a colina cînd satul, privit de pe colină, împrăștie o linie obosită, coșcuciană, persoanele candid și simplu structurate sufletește, florile de tot felul, se bucură cînd, „dibundu-și” prietenii, le poate oferi imagini ale lor șarjate, imagini

MIHAI CREANGA

Emisiunile Teatrului radiofonic

Teatrul radiofonic va prezenta duminică 22 martie, „Rodoc” de Valeriu Sîrbu, cu George Dinică, Mircea Albușescu, Emil Hossu și alții, în regia artistică a lui Gh. Milăneanu; luni, 23 martie, „Neînvinșă” de Mihai Stojan, cu Eva Pătrășcanu în regia lui Corneliu Dalu; marți, 24 martie, „Femeia mării” de H. Ibsen, cu Dan Herdan, Ileana Ploscaru, Ana Mirena, Aurora Simionescu, Emil Sassu, Sergiu Mărtou, Romul Sănciuleț, în regia Marie-

ttei Sadova și Paul Stratilat; miercuri, 25 martie, „Căsătoria” de N. V. Gogol, cu Nineta Gusti, Natașă Alexandra, Sonia Cluceru, Florin Scărlătescu, Nae Roman, George Groner, Ion Fintșteanu, Al. Giugăru, Al. Ionescu-Ghiberion, Victoria Mierlescu, Radu Beligan în regia lui Paul Stratilat; vineri, 27 martie, „Opt femei” de Robert Thomas, cu Neli Sterian, Rodica Suciu, Beate Fredanov, Cella Dima ș.a. în regia lui Constantin Moruzan.

CRISTINA ANASTASIU

CRONICĂ PLASTICĂ

Expoziția Octavian Anghelută

„Subiectul în pictură — spunea Luchian în 1910 — nu-l atrage atenția dacă e făcut, așa cum e. Nu te interesează. Un subiect cunoscut să-l prezinți într-o formă nouă. Să vorbești despre lucruri pe care le cunosc toți, fără să le zici pe nume. Să le învaluiști. În poezie metafora de ce-i frumoasă? Acel vulgar „seamnă ca două picături de apă” e arta cea mai ordinară. Din păcate după asta se prăpădesc cei mai mulți”.

Iată un crez de mare modernitate, rămas propriu picturii românești mari chiar în clipele ei de sovietății, un crez care le a ferit de excesul naturalistic, știe și folosește compoziția cromatică mîndnă mai ales pe regula rapelului creînd unitate de culoare.

O natură statică ca aceea alinind cîteva obiecte pe un scrin întunecat, este o ordonanță subliniind orizontalițate, ordonanță în care obiectele, mai ales globul mărului, se fac purtătoare ale unei lumini cu regim constant și dirijată. Cele „Două modele” înscrise un exercițiu de sinteză pseudo-cubistă, în care atmosfera, pregnantă, se încheagă din delicate bleuri și rozuri; uneori Anghelută este foarte aproape de o anume manieră naïfă. Este vorba aici de prospețimea privitului și nu de aceea a punerii în formă, proșpețime pe care o regăsim în cîteva naturi statice, ca și în vederea plonjantă asupra caselor din Poiana Sibiului.

Dar poate nîlcim nu este mai aproape de temperamentalul lui Octavian Anghelută decît genul portretistic. Pictorul surprinde mai întotdeauna aura inimitabilă, construind personalitatea celui portretizat, dar mai întotdeauna, chiar cînd nu este o șarjă declarată, nu avem de a face cu un portret total, ci cu unul reconstituind trăsătura dominantă, indicînd data fixă a caracterului. Este ceea ce face și calitatea acelor șarje cu atîta succes de public, portrete indicînd vitalitatea debordantă, pasiunea ori sofisticarea. Anghelută este, aici și altura de o blîndă luciditate, iar universul său, familiar, întîmpinînd prieteni vizitatori, le oferă șansa unor plăcute meditații.

VIZITA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU ÎN JUDEȚELE VÎLCEA ȘI ARGHEȘ

(Urmare din pag. 1)

ducție marfă în valoare de 700 milioane lei.

La intrarea în combinat, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și ceilalți conducători de partid și de stat sînt întâmpinați de ministrul industriei chimice, Alexandru Boabă, de colectivi de conducere al combinatului. Muncitorii, tehnicienii și inginerii chimiști fac o primire caldă, ovaționând pentru Partidul Comunist Român, pentru secretarul său general.

În fața unor grafice și mașetate, oaspeților li sînt prezentate obiectivele care se află în funcțiune. — Fabrica de produse clorosodice — dotată cu una dintre cele mai moderne instalații de electroliză cu mercur din Europa, care a reușit să atingă capacitatea proiectată după primul trimestru de funcționare, — Fabrica de oxalcoali, Fabrica de produse de tip Lindan, destinate în cea mai mare parte agriculturii, precum și ultima unitate prevăzută să intre în funcțiune în această etapă de construcție a combinatului, Fabrica de poliolură de vinil, care se află în probe tehnologice.

Directorul general al combinatului, ing. Victor Poltoraschi, îi invită pe oaspeți să viziteze principalele unități — Fabrica de oxalcoali și Fabrica de poliolură de vinil. Tovarășul Nicolae Ceaușescu cere explicații amănunțite cu privire la parametri economici ai combinatului, la calitatea și tehnicitatea diverselor instalații din dotare, se interesează de cauzele concrete ale unor deficiențe de construcție și exploatare, de măsurile ce se iau pentru remediarea lor. Secretarul general al partidului trasează sarcina de a se studia și trece imediat la soluționarea practică a problemelor ridicate de dotarea în continuare a combinatului cu instalații prin asigurarea cu preponderență a unor instalații construite în țară, care să valorifice din plin capacitatea industriei noastre, gîndirea tehnică creatoare a specialiștilor români.

Tovarășul Ion Gheorghe Maurer recomandă specialiștilor combinatului, reprezentanților ministerului, să elaboreze din timp calcule economice estimative judicioase, pentru a se adopta soluțiile optime, a se asigura rentabilitatea maximă a unității. De asemenea, președintele Consiliului de Miniștri se informează asupra modalităților de recrutare, calificare și perfecționare a cadrelor, de măsurile întreprinse pentru asigurarea permanențării lor.

Un scurt popas în fața tabloului central de comandă al combinatului, complet automatizat. Tinerii tehnicieni supteghează secunda de secundă, de la distanță, funcționarea instalațiilor, avînd astfel posibilitatea ca în orice moment să intervină operativ pentru a asigura ritmul constant al producției.

Această puternică și modernă cetate a chimiei, aflată în plin proces de dezvoltare, va ocupa un loc de seamă în producția industrială a țării. Ea va permite valorificarea bogatelor resurse naturale ale acestor meleaguri, va stimula extinderea prospecțiunilor geologice, creînd un cadru propice pentru ridicarea social-economică a întregii regiuni. Introducerea în fabricație a noi produse va duce la îmbogățirea și diversificarea producției. Faptă de 1969, producția de sodă și clor va fi în 1973 de circa 4 ori mai mare, iar cea de poliolură de vinil de două ori, reprezentînd 70 la sută din producția de p.v.c. a țării. Darea în funcțiune a obiectivelor la termenele stabilite pentru prima etapă, exploatarea în paralel cu construcțiile și lucrările de extindere din cea de-a doua etapă, pentru care sînt afectate 4 miliarde lei, vor crea condiții ca cei 7.000 de salariați cîți vor lucra în final la combinatul chimic din Rîmnicul Vîlcea să-și aducă o contribuție hotărîtoare la progresul industriei chimice românești. Acestei unități de primă importanță în industria noastră chimică, îi va reveni un rol deosebit în realizarea prevederilor obiectivelor Congresului al X-lea al partidului.

Pornind de la asemenea considerente de importanță majoră pentru această ramură a

industriei, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ceilalți conducători de partid și de stat, au analizat îndeaproape stadiul actual al producției și lucrărilor de dezvoltare, au trasat sarcini în vederea optimizării producției, înlăturării deficiențelor constatate, relevînd încă o dată marile posibilități existente, necesitatea mobilizării tuturor energierilor umane integrate în această unitate industrială.

În aplauzele chimiștilor și ale celorlalți salariați care au făcut oaspeților o primire entuziastă pe tot parcursul vizitei, conducătorii de partid și de stat străbat platforma industrială îndreptîndu-se spre locul unde în acest an va începe construcția unor noi și importante obiective industriale: uzina de utilaj chimic și forja grea.

Prezîntînd conducătorilor de partid și de stat amplasamentul viitoarei uzine, tov. Ion Avram, ministrul industriei construcțiilor de mașini și ing. Ion Fățăceanu, directorul Institutului de proiectări pentru construcția de mașini subliniază că soluțiile adoptate permit o bună cooperare cu celelalte întreprinderi de pe aceeași platformă industrială. Se vor folosi în comun rețele de alimentare cu energie electrică, termică, de apă, rețelele de căi ferate etc.

Conform proiectelor întocmite, uzina de utilaj chimic urmează să intre parțial în funcțiune în 1973 iar doi ani mai tîrziu să atingă capacitatea finală de 17.000 tone. Separat, forja, proiectată pentru o capacitate anuală de 50.000 tone piese, va putea satisface și necesitățile altor uzine. Procedeul tehnologic modern ce vor fi folosite vor permite reducerea considerabilă a consumurilor de metal.

Secretarul general al partidului, ceilalți oaspeți sînt informați că cea mai mare parte a instalațiilor vor fi produse din țară, iar pentru cele ce vor fi procurate din import, au fost încheiate înțelgeri de cooperare, urmînd a fi achitate cu produse ale uzinei. Pentru halele industriale s-a prevăzută să fie refolosite proiectele unor construcții similare, ridicate în alte centre din țară. La această uzină vor lucra circa 4.000 de muncitori, creîndu-se astfel condiții pentru valorificarea tot mai largă a potențialului de muncă existent în județ.

Proiectele prezentate sînt examinate cu multă atenție, se recomandă studierea în continuare a celor mai rentabile soluții, folosirea cu chibzuință a fiecărui leu investit. Se discută azi în mijlocul cîmpului, în fața planurilor și mașetelor. Curînd însă, vor veni aici detașamentele de constructori care vor da viață proiectelor, creînd pe plațiile vîlceene o nouă sursă de putere economică.

„Este ora amiezii. Coloana de mașini se îndreaptă spre Valea Oltului, străbînd pitoreștiile așezării balneare Călimănești și Căciulata bine

cunoscute de multă vreme în întreaga țară și peste hotare, ca izvor de sănătate. Un scurt popas la noul și modernul motel din Cozia prilejuiește o discuție asupra modalităților prin care frumusețile naturale vestite ale Văii Oltului și stațiunile de tratament pot fi mai bine puse în valoare prin noi construcții și amenajări turistice.

Acolo unde Lotru își îngemănează apele cu cele ale Oltului se deschid priveliști de o frumusețe fermecătoare. Nu departe, constructorii au adus în fața marilor șantere. Hidrocentrala, prezentată la sediul comitetului ju-

deean de partid, în fața mașetelor, apare aici în plin proces de edificare. Un șanțier imens, întins, pe multe zeci de kilometri, în care eforturile unite ale constructorilor conturează de pe acum una din cele mai mari și complexe unități hidroenergetice din țară.

Dar, în viitorii ani, hidrocentrala de pe Lotru nu va rămîne singura unitate economică pe aceste locuri. Conducătorii de partid și de stat au examinat împreună cu specialiștii amplasarea altor obiective industriale, a căror construcție urmează să înceapă în viitorul plan cincinal.

cate utilizate în industria petrochimică.

Pe parcursul vizitei, oaspeții sînt informați cu privire la noile obiective ce urmează a fi construite aici în etapa a doua de dezvoltare — complexul de cracare catalitică, cu mai multe instalații care vor contribui la valorificarea superioară a bogățiilor petroliere.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu recomandă conducerii rafinării să pregătească judicios, din timp, în cele mai bune condiții, lucrările la noile obiective, le recomandă, de asemenea, să pregătească temeinic cadrele necesare desfășurării procesului tehnologic la nivelul tehnicii celei mai înaintate.

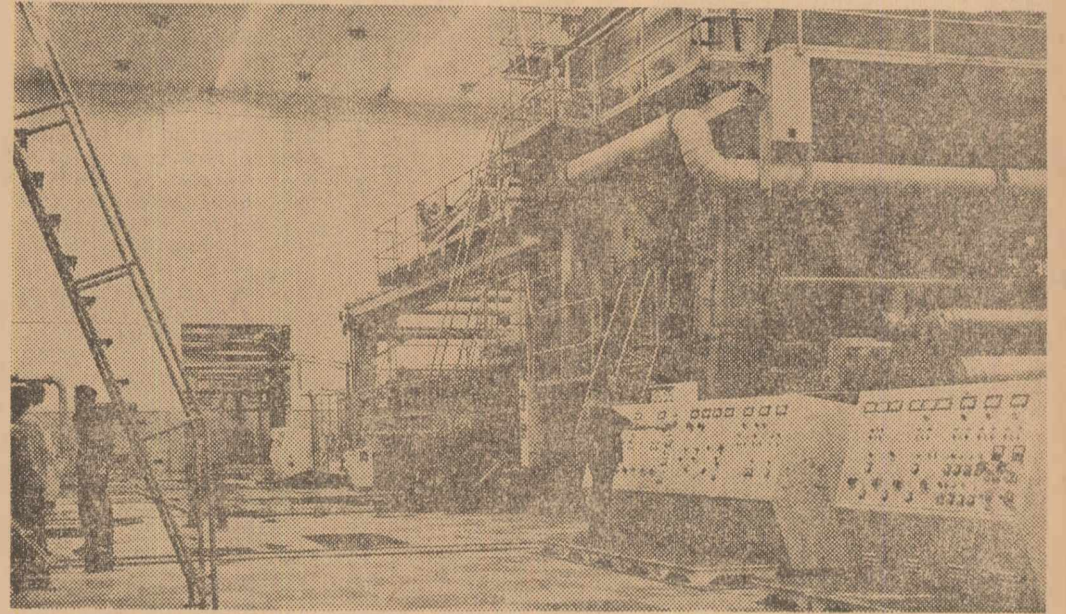
Analizarea minuțioasă a stadiului îndeplinirii sarcinilor de producție, a realizării investițiilor, abordarea exigentă, concretă a problemelor complexe ridicate de dezvoltarea impetuoasă a industriei, au relevat încă o dată preocuparea permanentă a conducerii de partid și de stat pentru fundamentarea întregii activități economice pe baze științifice, eficiente. Numai îndeplinind exemplar sarcinile de producție, mobilizînd toate resursele materiale și umane — s-a subliniat în repetate rânduri în cursul vizitei — se va putea asigura ridicarea continuă a bunăstării celor ce muncesc, îndeplinirea deciderilor de permanent progres ale țării; munca susținută, ordinea și disciplina sînt garanții sigure ale realizării țelurilor propuse. Dialogul viu, purtat de secretarul general al partidului, de ceilalți conducători cu cei ce făcuseră bunurile materiale, cu specialiștii, permite să se înmăsurile cele mai eficiente pentru sporirea rodniceii muncii acestor harnice colective industriale.

Primirea călduroasă, entuziastă, numeroasele semne de dragoste și prețuire cu care tovarășul Nicolae Ceaușescu, ceilalți oaspeți au fost întâmpinați pretutindeni, angajamentul de a îndeplini recomandările și indicațiile primite în mod exemplar constituie o vie expresie a încrederii celor ce muncesc în cuvîntul partidului, al conducătorilor săi, a voinței lor de a munci fără preget pentru împlinirea programului trasat de partid, a adevăratei totale a poporului la politica marxist-leninistă a partidului nostru comunist, a hotărîrii sale de a da viață istoricelor directive ale Congresului al X-lea.

Însoții de ing. Victor Nica, directorul general al rafinării, conducătorii de partid și de stat vizitează principalele instalații care vor prelucra anual 3 milioane tone de țit. Răspunzînd întrebărilor, gazele informează că într-un timp record — o lună de zile — instalațiile au început să producă la întreaga capacitate proiectată.

În fața tabloului de comandă al complexului de reformare catalitică de extracție, prefracționare și hidrofinare se dau explicații în legătură cu procesul tehnologic complet automatizat al rafinării, realizarea de seamă a industriei noastre petrochimice. Oaspeții lor li se prezintă apoi principalele produse realizate aici — benzină cu cifra octanică ridicată, motorine de calitate superioară și unele semifabricate.

Reportaj realizat de: GHEORGHE SECUIU, GEORGE RADU CHIROVICI, NICOLAE DRAGOȘ

Unitate modernă a industriei noastre, Combinatul de celuloză și hirtie de la Suceava livrează piești interne și pentru export 39 la sută din producția noastră de hirtie. Întrînd în a doua etapă de dezvoltare combinatul sucevan își dublează capacitatea, fiind în măsură să livreze 60.000 tone celuloză și 66.000 tone hirtie. În chîșu: aspect din hala mașinilor de hirtie II și III (etapa a II-a de dezvoltare).

Piețele pentru legume sînt pregătite

Cultivatori, nu întîrziati la întîlnirea cu consumatorii!

Printre măsurile luate în ultimul timp pentru îmbunătățirea aprovizionării populației cu legume și fructe se numără și hotărîrea ca atît organizarea producției, cît și cea a valorificării să fie încredințată aceluiași organ, respectiv Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Direcția generală de resort din minister și centrala pentru valorificarea legumelor și fructelor acționează — lucru care poate fi constatat în bună parte și pe plan local — în strînsă colaborare pentru rezolvarea tuturor problemelor. Este semnificativ în acest sens teleconferința comună organizată în seara zilei de marți care a prilejuit o analiză a ceea ce s-a făcut pînă acum (desigur de către fiecare organ în parte), a dat posibilitate ca furnizorii și beneficiarii situați — poate pentru prima dată — de aceeași parte a „baricadei” să cunoască reciproc ce mai au de rezolvat.

Și fiindcă ne aflăm în perioada pregătirii producției de legume în obiectivul analizei au intrat mai mult unitățile furnizoare. Măsurile luate în acest sens — cu toate progresele înregistrate față de anul trecut — nu oferă încă o garanție certă că în toate județele prevederile contractuale privind livrarea legumelor timpuri vor fi respectate întocmai. Aceasta însă va putea fi transformată în certitudine dacă rămîinerile în urmă care se fac simțite vor fi grabnic lichidate.

O bună parte din legumele-verdeturi s-au însămîntat — așa cum s-a stabilit — încă din toamnă. Dar suprafețele care figurează în statistici nu corespund în unele județe cu situația din teren. Pe unele parcele producția a fost calamitată, iar pe altele... s-a uitat să se introducă sîmînța de salată sau spanac. Din păcate, sînt direcții agricole județene — deși poartă întreaga răspundere a producției — care nici măcar

nu cunosc care este situația reală din unitățile contractante. Problema trebuie grabnic rezolvată pentru că în prezent se poate trece atît la semănătură legumelor-verdeturi, cît și a legumelor din prima epocă (mazăre, rădăcinoase, ceapă, usturoi etc.). Cum vor putea însă trece operativ la semănătură spanacului unitățile agricole din județul ARAD dacă din cele 5.650 kg de sîmînță comandată n-au ridicat decît 302 kg? În județul TIMIȘ din cele 7.250 kg au ajuns în unitățile cultivatoare doar o cantitate de 720 kg, iar în județul MEHEDINTI s-au ridicat 32 kg din cele 1.680 kg repartizate.

Apariția în piețe a primelor cantități de roșii, varză din cîmp este așteptată cu nerăbdare de gospodine. Au făcut legumicultorii tot ce era posibil ca această întîlnire să aibă loc cît mai devreme? În multe unități prin pregătirea corespunzătoare a răsadurilor, terminarea construirii solarilor și alegerea unor terenuri scurte, bine adăpostite pentru plantarea cît mai timpurie acest lucru va fi realizat. Cu totul altfel se prezintă situația în alte cooperative agricole. La ora actuală, bunăoară, repicalul — lucrare de care depinde apariția timpurie a producției, nivelul acesteia — este rămas în urmă în unele județe.

Potrivit ultimei situații existente la ministerul de resort, la tomate timpurii realizările la repicaj însumează 780.000 mp, cantitatea de răsaduri cu care se pot planta doar 2.600 ha din cele 13.000 ha prevăzute. Unitățile din județul ARAD au pregătit să cultive 270 ha în solarii, precum și o suprafață apreciabilă de tomate timpurii în cîmp. Deși au nevoie numai pentru solarul de cel puțin 81.000 mp de răsaduri repicate, nu s-a reușit să asigure pînă acum decît circa 50.000 mp. Cînd se va acoperi diferența pentru solarul și mai

ales cum rămîne cu proiectele de a se cultiva tomate timpurii și în cîmp? Ținînd seama că în ultimul timp tradiția legumicolă pierde tot mai mult teren în acest județ, așteptăm ca direcția agricolă să intervină cu mai multă promptitudine. Direcțiile agricole județene TIMIȘ, ARGHEȘ, DIMBOVIȚA, SAU MAIRE, care se află în aceeași situație în ceea ce privește repicarea răsadurilor, au încercat să arunce vina pe timpul puțin prielnic din ultimele zile. A aștepta însă un timp excepțional înseamnă a împinge această lucrare mult prea tîrziu, adică practic cînd nu-și mai are nici o eficiență. Înseamnă că repicalul răsadurilor — îndeosebi în ghivece nutritive — trebuie încheiat pe orice vreme, în cel mai scurt timp.

Se pune problema ca la această dată să se lucreze de zor la pregătirea solarilor de plantat. Constatăm însă, cu surprindere, că sînt județe unde datorită stadiului în care se află execuția construcțiilor noi nu poate fi vorba de așa ceva. În județul ARAD mai sînt de terminat 66 ha de solarii, în județul ILFOV — 39 ha, în județul OLT — 36 ha, în județul TIMIȘ — 20 ha. Dacă se va mai tîrîgăna execuția, aceste construcții nu vor putea fi folosite în actualul sezon. În acest caz cine suportă pierderile care se vor înregistra? Deoarece materialele de construcție au fost asigurate la timp, nerăzîndurile vor trebui să fie suportate din punga celor vinovați.

În colaborare cu Direcțiile agricole județene se va defini în următoarele zile planul de casă pe trimestrul II, perioada în care veniturile din legumicultură pot și trebuie să aibă o pondere însemnată. Un argument în plus pentru intensificarea măsurilor de pregătire a producției de legume timpurii.

Ing. TH. MARCAROV

Calitatea ireproșabilă a produselor

(Urmare din pag. 1)

intră în normal. De fapt, cauzele slabei calități nu erau analizate în comun și prin urmare, sursele generatoare de „rebuturi” se mențineau ele determinînd la perioade aproape regulate aceleași reclamații urmate de aceleași discuții sterile.

De data aceasta beneficiarul a coborît în fabrică, a vizitat linia de producție a tuburilor, a verificat modul în care se efectuează de către C.T.C.-ul combinatului controlul de calitate, modul în care sînt depozitate și apoi încărcate în vagoane.

S-a descoperit, astfel, că atît procesul de fabricație cît și organizarea controlului tehnic de calitate nu constituiau garanții certe pentru asigurarea și apoi conservarea calității tuburilor din azbociment. Explicația unor deteriorări ulterioare s-a găsit aici la instalația unde se efectua proba la presiune: tuburile erau supuse prin sondaj unei astfel de probe, după care urma o „probă” neprevăzută în STAS și neadmisă de acesta — lovirea tuburilor unul de altul. Controlul de calitate înarmat doar cu un subler — instrument cu care greu s-ar fi putut determina, în condițiile de lucru existente, ovalizarea tuburilor — practica aceeași metodă de control: prin sondaj. Nici el, nici altceva din fabrică nu se

sesizase încă, deși reclamațiile beneficiarilor atrăseseră în repetate rânduri atenția, că dispozitivele de ridicare și transport a tuburilor, prevăzute cu cîrlige metalice neprotejate cu manșoane de cauciuc sau plastic, lăsaau urme adînci pe suprafața interioară a acestora.

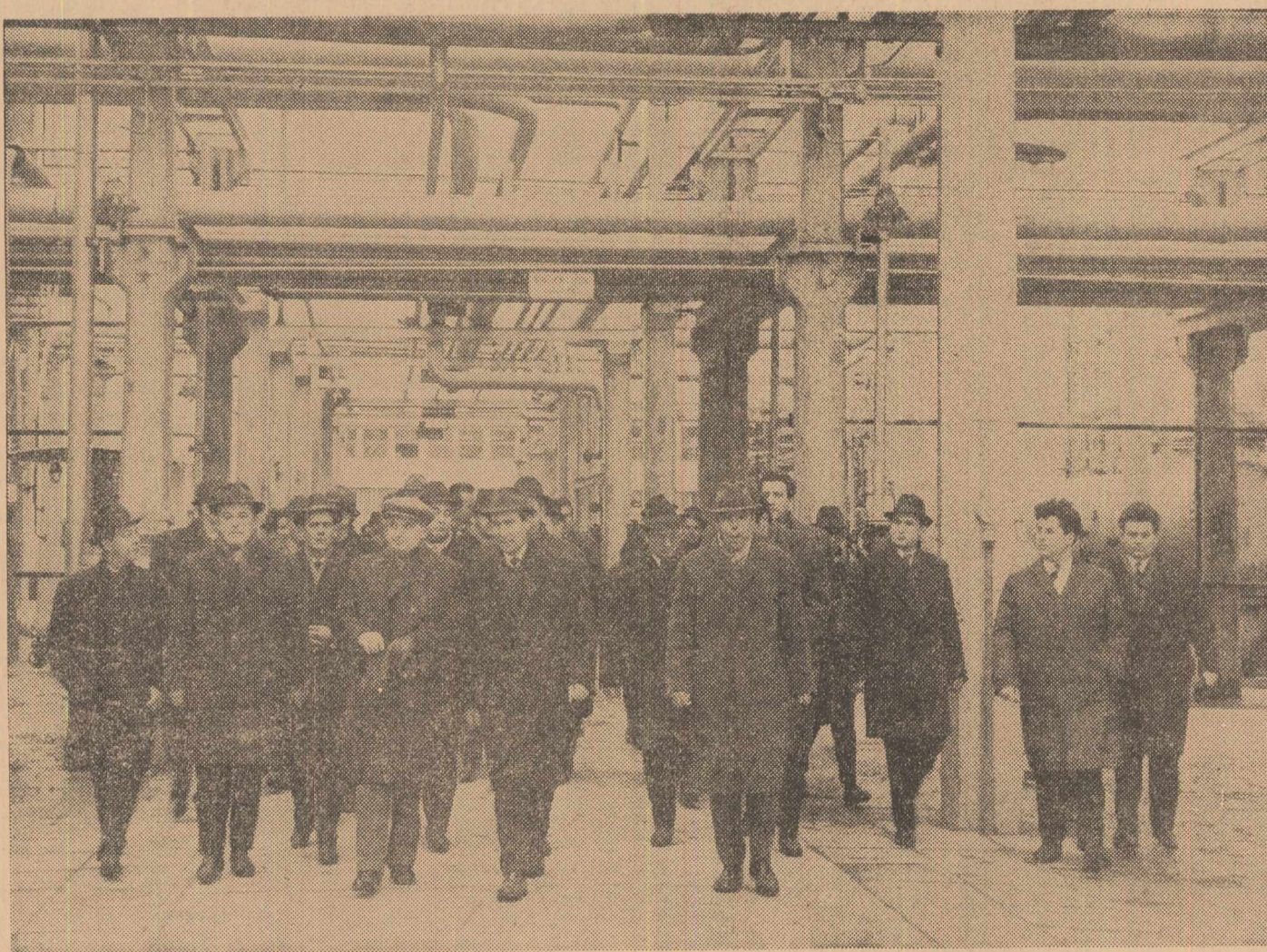
În mod normal ar fi trebuit să se folosească paletizarea, singura în măsură să conserve calitatea tuburilor pe toată durata depozitării lor pe rampa de expediție. Nici încărcarea în vagoane nu se făcea cu respectarea unor reguli elementare de protecție și siguranță, aceasta fiind sursa celor mai frecvente deteriorări. Așadar, după ce se depuneau atîtea eforturi în producție pentru a se fabrica tuburi care să corespundă necesităților impuse de o exploatare normală, neglijențe mărînte cum este aceea a neasigurării unui pat corespunzător de rumea în vagonul de expediție ireproșabil pe drum toată această muncă.

Dar surpriza cea mai mare a beneficiarului în această utilă vizită prin fabrică a fost atunci cînd a descoperit că cei trei recepționeri ai săi acreditați pe lângă Combinat nu desfășurau nici o activitate de recepție, pe sub nasul lor livrîndu-se produse care nu întruneau caracteristicile calitative necesare. Motivul inactivității lor — lipsa

de... tuș — neputînd fi luat în considerare a trebuit să se ajungă la concluzia comună că cu un așa C.T.C. și cu astfel de recepționeri este explicabil de ce pe șantiere ajungeau tuburi care nu puteau fi introduse în operă.

Pentru fabrică, observațiile beneficiarului au constituit, cu siguranță, suficiente motive pentru a-și concepe organizarea și dotarea C.T.C.-ului corespunzător exigențelor manifestate de acesta.

Dar calitatea nu e singurul reproș pe care l-a primit Combinatul de la Birșești. Nelivrarea conform graficelor a 7 kilometri de tuburi ca și necesitatea în totalitate a sortimentelor contractate pentru T.C.I.F. Craiova pot compromite serios angajamentul acestora de a amenaja cu mult înainte de termen pentru irigații o suprafață de 4.000 ha de pămînt. Aceasta înseamnă în final că și în miinile furnizorului de la Birșești stă realizarea în acest an în județul Dolj, a unui substanțial spor de producție agricolă. De modul în care va ști să se achite de obligațiile pe care le are, atît cantitativ cît și calitativ, față de unitățile de construcții pentru îmbunătățiri funciare depinde dreptul de caoutor al Combinatului de la Birșești la obținerea acestei producții agricole suplimentare.

La Rafinăria Pitești

Președintele guvernului R.D. Germane se va întâlni cu cancelarul R.F. a Germaniei la 19 martie la Erfurt

BERLIN 12 (Agerpres). — Intilnirea dintre președintele Consiliului de Miniștri al R.D. Germane, Willi Stoph, și cancelarul R.F. a Germaniei, Willy Brandt, va avea loc la 19 martie la Erfurt, anunță un comunicat al serviciului de presă de pe lângă Președinția Consiliului de Miniștri al R.D. Germane, transmis de agen-

Conferința cvadripartită în problema Vietnamului

PARIS 12 (Agerpres). — Cea de-a 58-a sesiune a conferinței cvadripartite în problema vietnameză s-a desfășurat joi la nivelul locuitorilor sedilor de delegații. În cuvântul său, delegatul Guvernului revoluționar provizoriu al Republicii Vietnamului de sud, Nguyen Van Tien, a condamnat o dată în plus politica americană de „vietnamizare” a războiului și sprijinirea regimului saigonez, care constituie principala obstacol în calea reglementării pașnice a conflictului. El a susținut în mod hotărât dreptul poporului Vietnamului de sud la autodeterminare. Statele Unite — a spus vorbitorul — trebuie să recunoască dreptul inalienabil al populației Vietnamului de sud de a-și alege singură regimul politic prin alegeri generale, cu adevărat libere și democratice.

Todor Jivkov l-a primit pe ministrul de externe al Norvegiei

SOFIA 12 — Corespondentul Agerpres, Gh. Ieva, transmite. Todor Jivkov, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Bulgaria, l-a primit joi la Sofia pe ministrul afacerilor externe al Norvegiei, John Lyng, care și-a început vizita oficială în Bulgaria. În cursul intilnirii a fost exprimată satisfacția celor două părți în legătură cu dezvoltarea cu succes a relațiilor economice dintre Bulgaria și Norvegia și s-a exprimat dorința reciprocă de a dezvolta colaborarea tehnico-stiințifică și culturală.

Lucrările Comitetului pentru dezarmare de la Geneva

GENEVA 12 — Corespondentul Agerpres, H. Liman, transmite: În ședința de joi a Comitetului pentru dezarmare, șeful delegației indiene, M.E. Husain, abordând problemele Deceniului dezarmării, a preconizat mai multă flexibilitate în organizarea discuțiilor și stabilirea unei ordini a priorităților. În acest sens, el a citat problema limitării armamentelor și adoptarea unor măsuri efective de dezarmare, subliniind că în ultimii șapte ani bugetele militare au sosit cu 80 miliarde dolari. Referindu-se la tratativele pentru limitarea armelor strategice, el a afirmat că nu se poate face o distincție între acestea și cele nucleare, nestrategice. Comunitatea mondială cere renunțarea la toate armele nucleare, fără

În legătură cu actele de violență îndreptate împotriva ambasadelor R.D. Vietnam și a Republicii Vietnamului de sud la Pnom Penh

PNOM PENH 12 (Agerpres). — Însărcinatul cu afaceri ad-interim al Republicii Democratice Vietnam, și însărcinatul cu afaceri ad-interim al Republicii Vietnamului de sud în Cambodgia au adresat ministrului de externe cambodgian, Norodom Phurissara, proteste în legătură cu faptul că la 11 martie ambasadelor celor două țări nu fost atacate, iar personalul lor maltrat. Cei doi diplomați au subliniat că aceste acte contravin dreptului internațional, aducând prejudicii relațiilor de prietenie dintre R.D. Vietnam, Republica Vietnamului de sud, pe de o parte și Cambodgiei, pe de altă parte. Totodată,

TENTATIVĂ DE LOVITURĂ DE STAT ÎN REPUBLICA YEMENULUI DE SUD

ADEN 12 (Agerpres). — Un comunicat difuzat miercuri seara la Aden, după o sesiune extraordinară a Comandamentului general al Frontului Național de Eliberare, anunță dețurarea unui complot care urmărea să plaseze Republica Yemenului de Sud „în sfera de influență imperialistă și reacționară”. Potrivit comunicatului, forțele de securitate au arestat un grup de civili și militari asupra cărora au fost găsite documente ce constituie o amenințare la adresa securității și regimului țării.

ADEN 12 (Agerpres). — Joi dimineață, autoritățile de la Aden au făcut noi precizări în legătură cu această tentativă de lovitură de stat. Comunicatul oficial, dat publicității cu acest prilej, a precizat că lovitură de stat avea ca scop înlăturarea actualului echipe guvernamentale și anularea legii privind național-

Correspondență din Roma de la Augusto Ruffini

ALDO MORO NU A REUȘIT SĂ FORMEZE UN NOU GUVERN

Criza guvernamentală din Italia a intrat acum într-o nouă fază, care complică și mai mult situația politică din țară. Miercuri seară, Aldo Moro, ministrul de externe în cabinetul demisionar, însărcinat de președintele statului cu o misiune de informare privind perspectivele de formare a unui nou guvern, a anunțat oficial că a eșuat în tentativele sale și și-a depus mandatul. Joi la prînz, Giuseppe Saragat, președintele țării, l-a primit la Palatul Quirinal al Amintore Fanfani, președintele Senatului, și i-a încredințat misiunea de a explora posibilitățile alcătuirii unui alt cabinet.

Actuala criză guvernamentală a cunoscut o evoluție foarte sinuoasă de la data de 7 februarie, cînd a luat „startul” în urma demisiei cabinetului condus de Mariano Rumor. Guvernul Rumor, caracterizat în limbajul politic italian „monocolor”, adică constituit din reprezentanții unui singur partid — cel democrat-cristin — cu sprijinul altor forțe politice din parlament, ar fi trebuit să fie înlocuit printr-un guvern de coaliție, la care să mai la parte partidul socialist italian, partidul republican și partidul socialist-unicar. Negocierile ce se desfășuraseră anterior între partidele interesate lăsau să se vadă că o înțelegere quadripartită este foarte apropiată. Dar, Mariano Rumor, delegat la 12 februarie de președintele Saragat să formeze noul guvern de coaliție, s-a văzut pus în fața unor greutăți mari și,

deosebire. Delegatul indian a relevat necesitatea interzicerii experiențelor nucleare subterane și a insistat asupra necesității folosirii tehnologiei nucleare în scopuri pașnice de către toate statele, fără discriminare.

Conducătoarea delegației suedeze, Alva Myrdal, s-a ocupat pe larg de problemele pe care le ridică încheierea unui acord cu privire la prohibirea armelor chimice și bacteriologice. Analizînd proiectele prezentate comitetului de unele delegații, vorbitoarea a subliniat caracterul tehnic al problemei în discuție.

Reprezentantul brazilian, Ramiro E. Saraiva Guerrero, a propus să se reia discuția pe marginea proiectului din 1962 cu privire la dezarmarea generală și totală.

ei au cerut guvernului cambodgian să ia măsuri pentru a crea condiții normale de desfășurare a activității personalului celor două ambasadă și pentru a-și pedepsi pe autorii atacurilor.

PARIS 12 (Agerpres). — Șeful statului cambodgian, Norodom Sihanuk, aflat într-o vizită la Paris, a anunțat că a hotărât să se întoarcă la Pnom Penh în cel mai scurt timp posibil, în urma actelor de violență îndreptate împotriva ambasadelor R.D. Vietnam și Guvernului revoluționar provizoriu al Republicii Vietnamului de sud. Sihanuk a declarat că este convins că aceste incidente grave au fost voite și organizate de persoane care urmăresc să lovească în prietenia Cambodgiei cu statele socialiste și alte țări vecine.

Răpirea consulului general al Japoniei la Sao Paulo

SAO PAULO 12 (Agerpres). — Poliția braziliană a anunțat că cinci persoane înarmate au răpit miercuri seara pe consulul general al Japoniei la Sao Paulo, Nobuo Okuchi. El a fost obligat să se urce într-un automobil, în timp ce discuta cu un bancher brazilian în fața clădirii consulatului.

„Aceasta este a doua răpire a unui diplomat în Brazilia, în ultimele șase luni, și a doua din America Latină în decurs de o săptămână. În septembrie, anul trecut, ambasadorul S.U.A. la Brasilia, Burke Elbrick, a fost deținut la Rio de Janeiro timp de 77 de ore pînă cînd autoritățile au eliberat 15 deținuți politici în schimbul lui. Săptămîna trecută, la Ciudad de Guatemala a fost răpit un atașat al ambasadiei S.U.A., în schimbul cărui autoritățile guatemaleze au eliberat trei deținuți politici.

Dezbaterile din Consiliul de Securitate în problema rhodesiană

Proiect de rezoluție prezentat de reprezentanții țărilor africane și asiatic

1 NAȚIUNILE UNITE 12 (Agerpres). — Consiliul de Securitate s-a întrunit miercuri pentru a continua dezbaterile asupra problemei rhodesiene, ca urmare a declarării unilaterale a „republicii” de către regimul minoritar al lui Ian Smith.

Reprezentantul Franței, Armand Bernard, a comunicat cu acest prilej hotărîrea guvernului său de a închide consulatul francez de la Salisbury, subliniind totodată dorința de a se alătura eforturilor depuse în vederea reinstaurării legalității în Rhodesia.

Principalul vorbitor al sesiunii a fost ministrul afacerilor externe al Zambiei, Mto N’Kama, care a luat cuvîntul în numele Organizației Unității Africane. El a criticat politica dusă de Marea Britanie în problema rhodesiană, subliniind că a sosit timpul ca Consiliul de Securitate să adopte măsuri efective pentru răsturnarea regimului rasist de la Salisbury. N’Kama a propus o serie de măsuri, printre care condamnarea menținerii regimului rasist din Rhodesia, nerecunoașterea a-

cestui regim, ruperea de către toate țările a relațiilor consulare, comerciale, economice și militare, precum și a tuturor comunicațiilor cu actualul guvern rhodesian.

La încheierea sesiunii, reprezentanții țărilor africane și asiatic membre ale Consiliului de Securitate au prezentat un proiect de rezoluție care cere tuturor țărilor „să rupă imediat toate relațiile” cu regimul minoritar al lui Ian Smith din Rhodesia. Proiectul de rezoluție cuprinde o serie de alte puncte privind condamnarea proclamației așa-zisei „republici” în Rhodesia, nerecunoașterea nici unui guvern rhodesian care nu se bazează pe principiul conducerii de către majoritate, acordarea de ajutor material și moral mișcării de eliberare națională din Rhodesia etc.

Președintele Austriei a vizitat expoziția românească din cadrul târgului internațional de la Viena

VIENA 12 (Agerpres). — Președintele federal al Austriei, Franz Jonas, a vizitat joi expoziția românească de turism din cadrul târgului internațional de primăvară de la Viena. La intrarea în expoziție, președintele Austriei a fost salut de ambasadorul României, Dumitru Aninoiu, și de

șeful agenției comerciale, Nicolae Dumitrescu. Președintele Jonas s-a oprit cu interes în fața exponatelor. El s-a înfrățit cordial cu ambasadorul român.

Acord comercial între R.S.F. Iugoslavia și Piața comună

BELGRAD 12 (Agerpres). — „Acordul comercial dintre Iugoslavia și Comunitatea Economică Europeană va fi semnat la 19 martie, la Bruxelles” — a declarat Toma Granfil, membru al Veei Executiv Federale, la o conferință de presă care a avut loc cu prilejul aprobării acestui acord de către guvernul iugoslav. Acordul va fi încheiat pe o perioadă de trei ani și va intra în vigoare în prima zi a celei de-a doua luni de la data semnării.

Amintind că ambele părți doresc a colabora, Granfil a spus că acordul va asigura dezvoltarea armonioasă a comerțului și promovarea schimburilor și a colaborării economice.

Correspondență din New York de la Anthony Ray

Controversă

între Administrație și Congres în jurul sistemului M.I.R.V.

Începutul acestei săptămîni a marcat, la Washington, inaugurarea unei „noi” dezbateri între Administrație și Congres, controversă generată de poziția guvernului S.U.A. în privința inechității construite, în cursul acestui an, a bazelor de rachete intercontinentale la focare nucleare multiple independente M.I.R.V.

După cum se știe, marți Robert Seamans, secretar al aviației militare, a făcut cunoscută hotărîrea Administrației de a începe, în luna iunie, construirea primelor rachete intercontinentale „Minuteman” — 3, înzestrate cu „focare nucleare multiple”. Considerate ca „echivalent terestru” al rachetelor „Poseidon” — destinate dotării marinelor americane, în special a submarinelor nucleare, acestea „Minuteman” — 3 sînt echipate cu trei încărcături nucleare independente.

„Azul” controverselor îl constituie, așa cum au dovedit dezbaterile de pînă acum, din Congres, problema oportunității înținerii în fața hotărîrii unilaterale. Argumentul guvernului că producerea rachetelor M.I.R.V. este, așa cum a declarat generalul John Ryan, șeful statului major al aviației, „indispensabilă pentru poziția S.U.A.” a în-

tras, după sine, numeroase critici. După cum se menționează în cercirile apropiate Congresului, numeroși membri ai Senatului și Camerei Reprezentanților consideră măsura luată drept „o acțiune care nu produce

ce dect greutăți în calea negocierilor”. Printre primii congresmeni care au adus critici Administrației pentru hotărîrea luată, au fost șeful majorității democratice din Senat, Mike Mansfield, și senatorul republican Edward Brooke. Acesta din urmă, autenticul a unui proiect de rezoluție — susținut, ulterior, de încă 43 de senatori — care cere președintelui Nixon să ia inițiativa unui moratoriu în ce privește crearea sistemului M.I.R.V., a solicitat din nou, în intervenția sa de ieri, ca administrația să revină asupra hotărîrii luate. El a subliniat că aceasta riscă să aibă „cele mai nefavorabile consecințe” asupra tratativelor.

La rândul său, Mike Mansfield și-a exprimat temerile că „supraîncălzirea armamentelor strategice” nu va duce la altceva, dect la intensificarea cursului înarmărilor nucleare, înscrisului-se în rîndul acelor măsuri contrare stabilității unui climat de pace și securitate. Critici asemănătoare au adus Charles Percy, senator republican, și John Anderson, membru al Camerei Reprezentanților, care au cerut, totodată, președintelui Nixon și Consiliului Național al Securității să revină asupra hotărîrii.

În rîndul observatorilor se acreditează ideea că asemenea opinii nu constituie decît începutul unei campanii împotriva realizării proiectului anunțat de administrație. Sînt elocvente, în acest sens, opiniile publiciste în revista americană „Foreign Affairs” sub semnătura lui Jonathan Bingham: „Prin adevărat, scrie el, accentul se pune pe dificultățile și riscurile acordurilor de limitare a armamentelor, dar se menționează puțin sau deloc, calamitățile și primețiile care decurg dintr-o escaladare a unei noi curse a înarmărilor și din intensificarea încordărilor”. Impunerea restricțiilor în desfășurarea unor sisteme de genul M.I.R.V. conchide autorul citat, nu ar duce numai la economii de zeci de miliarde de dolari — cit costă construcția, contractarea și punerea în funcțiune a unor astfel de sisteme — ci „ar crea, totodată, o asemenea slăbire a încordării, încît să facă posibile reduceri importante în forțele convenționale”.

12 martie

● LA ULAN BATOR s-au deschis lucrările consfătuirii Grupei permanente de lucru a țărilor socialiste pentru telecomunicații spațiale. La constituirea participă reprezentanți ai Bulgariei, Cehoslovaciei, Cubei, R.D. Germane, Mongoliei, Poloniei, României, Ungariei și Uniunii Sovietice.

● PRESA DIN R.D. VIETNAM a publicat rezoluția Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Vietnam cu privire la schimbarea denumirii Uniunii Tineretului Muncitor din Vietnam în Uniunea Tineretului Muncitor Ho Și Min. Numele lui Ho Și Min a fost atribuit, de asemenea, organizațiilor de pionieri și de copii din R.D. Vietnam.

● O SĂPTĂMÎNĂ INTERNAȚIONALĂ A FILMELOR DE SCURT METRAP” organizată de Ministerul Culturii al R.A.U., în colaborare cu centrele culturale străine se desfășoară la Cairo. România participă la această manifestare cu filmele „Fata de pe Someș”, „România — Orizont 1969”, „Sancta Simplicitas” și „Porțile luminii”.

● ÎN SALONUL DE CONFERINTE AL ATELOR DE MADRID, la 10 martie, dr. C. Giurescu a vorbit despre relațiile României cu țările europene. Conferința a fost urmată de o sesiune publică cu membri ai corpului diplomatic.

● PREȘEDINTELE PAKISTANULUI, Yahya Khan, a primit delegația chineză condusă de Go Mo Jo, vicepreședinte al Comitetului Permanent al Adunării Reprezentanților Populare din întreaga China, președintele Academiei de Științe a Chinei care se află într-o vizită în această țară. Cu acest prilej, a avut loc o convorbire prietenească și cordială.

● LA KREMLIN a avut loc joi o intilnire între membri ai Comisiilor pentru afaceri externe ale celor două camere ale Sovietului suprem al U.R.S.S. și o delegație de parlamentari francezi, condusă de Jean de Broglie, președintele Comisiei pentru afaceri externe a Adunării Naționale franceze.

● LA RECENTELE ALEGERI DE DEPUTAȚI în organele locale ale puterii, desfășurate în R.P.D. Coreeană, au fost aleși 24.022 deputați în adunările populare orașenești și județene și 87.063 deputați în adunările populare comunale.

Pietrele care mor...

La „Centrul de cercetări asupra monumentelor istorice” din Champs-sur-Marne au loc adevărate intervenții chirurgicale de urgență. Pacienții de pe masa de operație a institutului sînt statui degradate de vreme și intemperii. Printre ele, se află acum un cuplu statuar, „Adam și Eva” care a fost adus tocmai de la Verdun, precum și mai multe motive sculptate aparținînd portului Catedralii din Nantes. Statuile gras bolnave, cîngrenate de corozione se pot transforma în fiecare moment în pulbere. Cu toate acestea, chimistii nu disperă. Iau toate

cele mai frumoase statui. Violent-le-Duc, marele arhitect al secolului XX a încercat o serie de rețete ce s-au dovedit a fi, însă, tatonări empirice. Abia după 20 de ani, „maladia pietrelor” a început să fie tratată științific, cercetîndu-se cauzele care o provoacă. Componenta pietrelor celor mai multe statui și monumente ridicate în Franța este calcarul sau carbonatul de calciu. După cum se știe, în timpul nr. 1 al acestuia este sulfuric. Sub formă de acid sulfuric, el transformă, treptat, carbonatul în sulfat de calciu sau ghips, al cărui coeficient de dilatare este de șase ori mai ridicat decît al calcarului. Sub efectul dilatării sau al contracției succesive, piatra „moare” prin pierderea coeziunii, prin dezagregare.

La această degradare a pietrei, contribuie în cea mai mare măsură, în zonele industriale, umiditatea emanată de covoarele fabricilor și uzinelor, bogat în gaze sulfuroase care în contact cu apa de ploaie dă naștere acidului sulfuric. Doctorul Jacques Pochon din serviciul de microbiologie a adunat de la institutul Pasteur a atras atenția asupra rolului pe care îl au bacteriile ce trăiesc în piatră și au proprietatea de a schimba în acid sulfuric, sulful care urcă din sol, antrenat de infiltrații. Acțiunea acestor bacterii poate fi foarte puternică (în acest sens dr. Pochon citează cazul unui pod din Australia care s-a scufundat fiind atacat de bacterii).

Remediile aplicate împotriva acestor mîndre ale pietrelor sînt în fel de variate ca și cauzele ei. De mai multă vreme, sub conducerea Ministerului Culturii, în Franța au luat înînjă zeci de laboratoare speciale pentru conservarea și curățarea monumentelor istorice.

măsurile pentru salvarea lor. Ei spală piatră — înegrită de vreme, o curăță de sărurile chimice ce atacă calcarul, cu ajutorul unui jet de apă sub presiune. Apoi, aproape, la fel ca în medicină cînd este vorba de un caz grav, se practică o transfuzie. Sculptorii francezi sînt neliniștiți de această „lepră” nedeplăcută care, puțin cîine puțin, degradează piatră